

Nýggi skúlin í Sørvági vígdur

Leygardagin 11. november vígdi Eivind Vilhelm bispur fyrsta stig av nýggja skúlanum í Sørvági

Leygardagin 11. november vígdi Eivind Vilhelm bispur fyrsta stig av nýggja skúlanum í Sørvági.

I mong ár hava sørvingar havt ynski og ætlanir um at útbyggja skúlan, so at øll undirvísing av teim sjei til sekstan ára gomlu kann fara fram í heimbygðini.

Ein tilk útbygging er stórt tak hjá eini kommunu í hesi støddini. Men eftir langa og vælskipaða fyriræikingartíð, for byggiarbeiðið í gongd, og í gjár kundu so næmingar og lærarar taka fyrsta part av útbyggingini í nýtslu.

Hátiðarlig lóta í nýggju samkomuhøllini

Í sambandi við vígsluna skipaði bygðaráðið fyrri hátiðarligari samkomu í nýggja skúlanum. Aftan á var veitsluhald fyrri innbodnum.

Tá hátiðarhaldið var at enda, varð høvi at siggja skúlan. Meðan fólkið gekk út úr høllini, spældu Martin Pollard, Mads Broberg og Peter Betley, tónleikalærarar í Musikksskúlanum í Vágum.

Eivind Vilhelm, bispur, hevði vígsluroðuna. Hann

talaði út frá 25. salmi 4. vers — »Kenn mær, Harri, tínar vegir, kannar ger mær leiðir tínar.

Latið skúlan verða miðdepil í bygðarlívinum

Tú kundi leggja merki til í vígslutaluni, at bispur undirstrikaði, at tað vóru skúlastovurnar, hann vígdi í navni Føðirsins, Sonarsins og Heilaga Andans, og tað samsvarði væl við tað, sum Hentsar Ellingsgaard, landsskúlastjóri, segði í roðu síni um nýtsluna av skúlanum. Hann segði: »Føroya biskupur hevur nú vígt henda skúla, sum hann hevur vígt so mangan annan. Men latið okkum haga í huga og minnst til, at skúlin er vígdur til at vera skúli og ikki kirkja. Eg nevni hetta, tí tað má ikki darva tí fjølbroytta virki, sum møguleikarnir í hesum bygningi geva bæði fyrri skúlans virki og bygðina sum heild.

Latið skúlan á vían vegg, og latið hann verða miðdepil fyrri skúla- og mentanarlívinum í bygðini.

Tá bispur ikki vígdi ítróttar- og samkomuhøllina, so mundi tað vera við

tí fyrri eyga, at fanatikarar við vígsluni sum grund ikki skulu fáa høvi at steðga virksemin í høllini, sum teir halda vera óhóskandi í vígdum hølum.

Tað verður alt ov drúgt at umtala allar roðurnar. Men samanumtikið kann sigast, at roðurnar vóru væl fyrirreikaðar og væl frambornar.

Serliga hátiðarlig var lótan, tá bygðaráðsformaðurin, Dánjal Tavsén, við vælvaldum orðum handaði skúlastjóranum skúlan til brúks og varðveitslu. Hann endaði við at handa Torra lykilin til skúlan.

Roða skúlastjórans

Torri Rasmussen, skúlastjóri, helt so sína roðu, og hana hava vit valt at prenta í heilum líki:

Næminganna og læraranna vegna fari eg at takka bygðaráðsformanninum fyrri, at hann nú hevur latið okkum skúlan upp í hendur til nýtslu og varðveitslu.

Hetta er ein stórur dagur í bygð okkara, ja, kanska ein av teimum størstu, nú hesin nýggi skúlin er klárur at taka í nýtslu, ikki bert hjá okkum lærarum og næming-

um, men so sanniliga hjá øllum bygðafólkinum, ið so trúliga á hvørjum ári hava nomið sær kunnleika um kveldarnar, tað veri seg innan kvøld- ella handilsskúla.

Skúlin er mentunarmiðdepilur í bygðini til gaman og álvara bæði fyrri børn og vaksan.

Næmingarnir hava longst eftir hesum degi, og tað hava vit lærarar við. Vit hava fylgt við arbeiðnum líka frá tí degi, tá menn á fyrsta sinni fóru at mála upp í skúlagarðinum 11. des. 1986, og fá munnu gloyma dagin, tá spakinn varð settur í 18. febr. 1987.

At vit hava fylgt við er ikki so løgið, tí nú var vorðið ov trongligt og ótiðarhóskandi í tí sokallaða nýggja skúla, hesin sum í dag hevur 32 ár á baki.

11. nov. 1957, sjálvan mortansmessumorgun, varð skúlin, sum í dag og fyrri framtíðini má fara at verða nevndur gamli skúli, vígdur. Henda vígslan fór fram, eftir hvat Dímmlaætting sigur, ein mánadag í goðum veðri, meðan nógv fólk var til arbeiðis, men kortini vóru eini 200 fólk komin til vígsluna umframt skúlabørnini, sum tá vóru

eini 150 í tali. Her kann verða skoytt uppi, at barnatalið í dag er nógunda tað sama.

Viðari verður sagt í blaðnum, at skúlin var skryddur við føroyskum og donskum floggum, og at mangir goðir menn høvdu orðið. Fyrst og fremst var tað prósturin Jákup Joensen, ið vígdi skúlan. Aftan á hann komu so D. Danielsen, fyrstlærari, Edvard Mikkelsen, landsstýrismaður, J.P. Joensen, landsskúlaráðgevi, og N. Elkjær Hansen, ríkisumboðsmaður.

Aftan á vígsluna var borðhald fyrri teimum fremmandu gestunum, og har høvdu m.a. hesir orðið: Chr. Eli Lamhauge og Gunnar Waagstein, teir, ið stóðu fyrri projekteringini, J. Folland, prestur, Chr. Larsen, sýslumaður, og H.D. Joensen, landslækni.

Nevnt verður eisini, at tá vóru 3 lærarar í Sørvágs skúla, men at ætlanin var at fáa ein afturat til ta fjórðu skúlastovuna, og tað var Leif Nolsøe. Ein av hesum trimum lærarum er enn lærari við Sørvágs skúla, og tað er Tóri Skaalum. Í dag eru vit 16 lærarar umframt 4 tónleikalærarar, ið dagliga starvast á skúlanum.

Um støddina á skúlanum verður sagt, at í erva eru 4 skúlastovur í einari longd við lærararúmi í miðjuni. Í neðra vóru 5 rúm: Skúlakøkur, tannlækna- og læknastova og smiðstova.

Kostnaðurin fyrri skúlan í 1957 varð uppgjórður til 460.000,00 kr., og skuldin hjá kommununi uppá skúlan var 50.000,- kr., ella tað sama sum hitaverkið kostaði. Her skal eg onga samanlíking gera.

Árið eftir kom so fimleikarhøllin, og í 1961 ein tilbyggingur við 5 skúlastovum og einari alis- og evnafrøðistovu.

Í hesum bygningum hava vit so húsast uttan stórvægis broytingar í sløk 30 ár, burtursæð frá at vit finga eina svimjihøll 2. okt. 1974.

Tí var tað øllum greitt í 1982, bæði sóknarstýri, skúlamyndugleikum og lærarum, at nú mátti okkurt henda hjá okkum, og á vári hetta sama ár varð nevnd sett at fyrirleika eina skúlabygging.

Úrslitið siggja vit ein part av í dag, men enn er ikki komið á mál. Vit hava enn 2. og 3. byggistig eftir, og fyrr enn tey eru gjørd og tikið í nýtslu, kunnu vit ikki siga, at skúlin lýkur tey krov, ið næmingur, lærarar og fyrri tann skuld øll bygðin hevur rætt til.

Von mín er, at hetta projekt, vit nú eru farin undir, ikki steðgar men verður fullført, so at vit nógv ár fram í tíðina hava ein góðan og vælutgjórðan skúla.

Vit eru í dag stódd í ein-

